

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 3 fl. (6 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
Pentru România 15 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Naționalitățile și sărbătorile maghiare.

Ziua de 15 Martie este o zi însemnată în istoria mai nouă a poporului maghiar. La 1848 în această zi s'a proclamat din partea tinerimei maghiare și alt public din Pesta *libertățile maghiare*, cuprinse în 12 puncte, pe cari cetitorii nostri le cunosc din nrul trecut al foii noastre.

De când Maghiarii au ajuns stăpâni peste această nefericită țeară, în fiecare an se sërba această zi, ca începutul unei noue vieți în trecutul Ungariei.

Anul acesta împlinindu-se 50 de ani dela aceea zi, urma ca să se sërborită în chip mai splendid, mai măreț, ca în anii de mai înainte.

S'a sërbat și anul acesta ziua de 15 Martie prin orașele și satele locuite de Maghiari, dar' din rapoartele foilor maghiare se vede, că însuflețirea n'a fost așa mare, cum pe dreptul s'ar fi putut aștepta. Causa este, că libertățile ungu-rești, proclamate la 1848 au rămas pe hârtie, și azi numai de libertate nu se poate vorbi în Ungaria.

Aceasta o simte publicul maghiar, și se zică elementul stăpânitor, care e eruat și chiar gungulit din partea puterii.

Apoi ce să zicem noi, cei huiduiți, prigonți și puși în afară de lege? În acest punct ne par șoade, naive, ba poate sunt și obraznice unele rapoarte, în cari corespondenții se miră și se plâng, că Românii, Sërbi, Slovacii, Sașii și alte naționalități n'au sërborit ziua de 15 Martie.

La aceasta răspundem: da, e adevărat, că n'am sërborit și foarte bun și corect lucru am făcut, neluând parte la sërbari.

Causele le pot ști Maghiarii foarte bine. Sânt 31 de ani, de când Maghiarilor li-s'a dat întâietatea în această țeară și guvernele țerei în loc de a se folosi înțelepțește de această poziție și a desvolta libertatea adevărată și egalitatea pentru toți cetățenii, de ori-ce limbă, ce au făcut? Au folosit toate bunătățile și întâietățile numai pentru poporul ales, ear' pe popoarele nemaghiare le-au apăsă și prigonit.

Azi, după un jumătate de veac dela proclamarea libertăților din 1848 vestite pentru toți cetățenii, stăm așa, că guvernul a hotărît moartea noastră națională și ne-a șters (firește pe hârtie) din cartea popoarelor, cu limbă și aspirațiuni naționale proprii.

Eată pentru- ce n'am luat și nu luăm parte la sërbari naționale maghiare. Asupritorii și asupriții nu pot s'edea la o masă comună de veselie.

Foaia națională sërbească *Zastava* scriind la 15 Martie un articol despre aceasta, zice între altele următoarele:

Azi națiunea maghiară își sërbează aniversarea de cincizeci de ani a învingerei ei de atunci, dar' cum? La această sërbară nu vedem luând parte nici Sërbi, nici Românii, nici Slovacii, nici Sașii. În șirul sërborilor nu se pot afla acești patru stâlpi puternici ai patriei comune, de care-ce guvernele au cugetat, că așa pot folosi mai bine ideea de stat maghiar, dacă aruncă sêmînta neînțelegerii între popoarele patriei comune, dacă descompun forța comună, dacă zdrobesc și slăbesc naționalitățile nemaghiare. Dar' aceste naționalități nu sânt nici zdrobite, nici slabite; ele trădesc azi și vor trăi și în viitor. În privința aceasta este hotărtoare întrebarea, că oare merită a națiunea maghiară, care s'a luptat atât de desperat în contra apăsărilor, că guvernele ei proprii să asmuțe cetățenii unul asupra celuilalt și să introducă în vatra comună veninul stricțios al neîncrederii și al dușmăniei, când aceasta nu poate fi de folos nici Maghiarilor, nici naționalităților nemaghiare.

Eată aceasta e cauza, pentru care popoarele nemaghiare nu pot lua parte la sërbară. Aceasta e cauza, că nu pot primi de a lor una dintre cele mai mari sërbari ale Ungariei.

La aceste prea adevărate zise ale *Zastavei* mai adaugem, că noi Românii mai avem un puternic motiv de a nu ne veseli în ziua de 15 Martie, de oare-ce atunci s'a vestit mai întâiu — despre noi, dar' fără de noi — unirea Ardealului cu Ungaria, — unire la care Românii până azi nu 'și-au dat învoirea.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Ocolușul-mare.

Culese de *Stimon Dobos*, june.

Lele pușorul meu

Ce să fac cu dorul tău?

Dorul tău când mă cuprinde

Inimuța 'n mini s'aprinde.

Eu 'ți-oi spune badișor

Ce să faci cu al meu dor,

Ziua-l du cu tîni la boi

Noaptea s'e-l aduci la noi.

Eu la boi, lelea la vaci

Și le pășunăm prin fagi.

Cum pase lele vacile

Săruta-ți-aș buzele!

Frunză verde de pe ballă

Dulce-ți gura de nevastă,

Nu la toate nici la ele

Numai a mândruței mele.

Urtă-ți mândra și neagră

Mult mă mir de că mi-e dragă,

Da se 'mbracă cinășel

Și sărută frumusele.

Hăi leliță, spune-mi tu

Cum trăești cu uritu?

Eu cu el bine-aș trăi

Dacă tu bade n'ai fi.

Spune-mi bade când te 'nsori

Să-ți fac cununa de flori,

Să o pui pe capul tău

Să nu poți de dorul meu,

Să trăești și tu ca mine,

Cu uritu lângă tine.

Codrule cu frunza rară

Alungă dorul afară,

Că de când 'ți-e frunza verde

Dorul tot în tine s'ede.

Mândră de când m'ai lăsat

Te cunosc eu pe obraz

Că ai mult dor și necaz.

Așa-mi zic neamurile;

De ce-mi petrec zilele

Cu toate nevoile?

De ce-mi petrec viața

Cu un om ca mândruța?

Vino badiță la noi

Că uritu-ți dus la noi,

Dar' nu veni târzior

Că eu mă topeșc de dor.

Din Munții-Apuseni.

Culese de *Nicolae Stan*, Ioan din *Sohodol*.

Vai de mine multe știu

Eu mă mir unde le știu,

Dar' le știu într-o poiată

Și le s'obod câte-odată,

Și le știu într'un ocol

Și le slobod când mi-e dor.

Vai de mine bine-mi place

Gura de fată bânăce,

Dar' de cea gâlbînicioasă

Nici în tîrg, dar' nici acasă

Câte hule mătahule

Toate știu rindu 'n pădure,

Pân' și cele dehamate

Încă-s cu plăcinte 'n spate.

Preoți bravi. Ziarele ungurești sînt năcăjite, că preoții români din Giula, deși au fost provocați de către Maghiari ca să facă slujbă la biserică în ziua de 15 Martie, totuși n'au făcut.

Noi lăudăm pe bravii preoți. Așa ar fi trebuit să facă toți preoții români.

Sași contra maghiarizării. Comitetul cercual al Sașilor din Bistrița publică în *Bistritzer Zeitung* o importantă declarațiune semnată de președintele comitetului *G. Buda-ker* și notarul *Dr. Gustav Kelp*, precum și de mulțime de alegători, peste opt sute.

Constătătoare din trei părți această declarațiune ia poziție contra politicii de maghiarizare a guvernului, în ce privește maghiarizarea numelor de localități, maghiarizarea numelor de familie și „salarizarea” preoților. — În fine comitetul declară, că pentru deputatul cercului, care a fost ales pe baza programului popular săsesc, nu se poate admite, ca să urmeze guvernului actual și să aparțină partidului liberal.

Despre aceasta a fost înștiințat deputatul *Carl Hluger*.

Declarațiunea aceasta înainte de a se publica și-a avut și ea pătăniile sale cu gendarmii. Aflând de urma ei, că circulează prin comune spre a fi iscălită, gendarmii au căutat să confişte declarațiunea, și să prinză pe doi domni din *Bistrița*, cari vorbeau cu poporul în această chestie.

Nu le-a succes însă nimic.

Foamete. În mai multe părți ale țerei, dar' cu deosebire în Torontal băntue nu numai lipsa, dar' chiar foametea. Și ce face ocărnuirea? Foile maghiare vestesc, că ministrul de finanțe a iertat în Torontal restanțele de dare din 1892. Și aceasta ei o numesc ajutor. Adeică, poștiți voi cei-ce n'aveți o bucatură de pâne, și mâncați restanții de dare.

Asta-i politică de răbdări prăjite!

Dela Ligă. Secția (despărțământul) Ligei din *Vaslui* s'a constituit, alegându-și un nou comitet, în frunte cu *G. A. Maurocordat*, președinte. — La stăruința domnilor: *Andrei Staver*, *Ap. Nicolaide*, *N. Racolțea*, *C. G. Gârneață*, *I. Stănculescu*, *Mariu Fundescu* și alți locuitori din comuna *Virtescioiu*, (districtul R.-Sărat), s'a întemeiat la 8 Februarie a. c. o secțiune a Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Din Austria.

Deschiderea „Reichsrath-ului”.

Marti, în 22 Martie c. s'au deschis de nou ședințele reichsrath-ului sau parlamentului din Viena.

Ministrul president *Thun* declară noua sesiune de deschisă și roagă pe deputatul român (din Bucovina) *Turcan* să fie president, ca cel mai în vîrstă.

Președintele *Turcan* salută pe deputați și-i îndeamnă să muncească așa, ca să aibă recunoștința poporului; aceasta mai ales acum în preajma iubileului de 50 a Maiestății Sale. Sfirșește cu urări la adresa *M. Sale*.

Să pucească apoi la constituire. Preșident e ales *Dr. V. Fuchs*, fost mai înainte vicepresident. Aci se face apoi de nou larmă și scandal, provocat de deputații *Wolf* și *Schönerer*, cunoscuți ca mari șoviniști germani.

În urmă noul prim-ministru prezentează parlamentului noul minister și face apel la partide să-l spriginească pentru restatornicirea bunei rînduiri în parlament și în țerile, cari alcătuiesc Austria.

1848.

— Cronica anului. —

Pesta, 17 Martie.

Membrii deputațiunei exmisă la Viena au sosit azi, în frunte cu *Kossuth*, aici. Entusiasmul e nespus. O listă de ministri, cari să compună primul ministeriu unguresc, se împrăștie prin public. În listă sînt între alții: *Battyány*, *Kossuth Lajos*, *Deák* și *Eötvös*.

Milano, 18 Martie.

La 2 ore d. a. s'a dat signal cu clopoțele și mulțimea s'a adunat în masă mare înarmată pretinzînd depunerea guvernoratului și ridicarea poliției. De abia i-a succes lui *Radecsky* a împrăștia cu armata mulțimea și a restabilî după multe jertfe liniștea.

Veneția, 18 Martie.

A erupt revoluțiunea. Contra-admiralul c. r. a picat jertfă fidelității sale. Castelani — lucrători în arsenal — s'au constituit în bande; prinsonierii au fost eliberați. Patriarhul încearcă a domoli spiritele.

Pesta, 18 Martie.

Pesti Hirlap publică un entusiast articol pentru uniunea Ardealului.

»Neamul maghiar — zice »P. H.« — nu e permis să aibă o patrie dublă. Ar fi un anachronism a mai vorbi de Ardeal, ca despre o țeară soră. În pragul timpului nou se uităm numirile vechi. — »Uniunea e în Pesta o pretensiune a timpului, ear' în Ardeal o chestiune de viață.« — Fraților de dincolo de »Piatra-Craiului«, uniți-vă cu noi. Să avem împreună un comun viitor, în zile bune, ca și în zile rele.

Pojon, 18 Martie.

Prim-ministrul *Battyány* a edat primul seu circular, la care e aclus actul seu de denumire. El provoacă toate autoritățile se păzească ordinea publică cu toată strictetea legilor.

Pojon, 19 Martie.

Dieta a pronunțat ștergerea privilegiilor nobilitare, a robotei, iobăgiei, dijmei etc. În principiu a primit și uniunea cu Ardealul, dar' condiționat, dacă se învoește și dieta Transilvaniei.

Pesta, 19 Martie.

Ieri a plecat la Pojon deputațiunea exmisă a presenta dietei dorințele poporului din Pesta.

— De pe edificiile publice s'au delăturat toți »vulturii cu două capete« și s'a pus emblema Ungariei, cu 3 piscuri și 4 rîuri. Steagurile »negru-galbin« asemenea au fost delăturate și stîlpii zugrăviți cu aceste colori au fost zugrăviți de nou, în 24 ore, cu colorile roșu-alb-verde. Monopolul tutunului s'a sistat. Ori-cine poate vinde tabac și țigări. Loteria s'a sistat pur și simplu, ca o mare șarlatanie.

Cluj, 20 Martie.

La știrea evenimentelor din Pesta s'au adunat cei mai distinși patrioți în casa conțelului *Ad. Bethlen* și s'a hotărît, ca mîne să se țină o ședință publică a magistratului orașenesc și a cetățenilor alegători.

Cluj, 21 Martie.

La 9 ore a. m. mulțime mare în jurul primăriei. În adunarea cetățenilor s'a primit constituirea gardei naționale și o adresă către guvernorul țerei; cetită de pe balconul casei orașului adresa e primită cu entusiasm și o deputațiune, însoțită de marea mulțime, cu

De cine mi mie dor
Calea-i este pe ponor,
De cine mi mie jele
Calea-i este prin luncel.

Din satul din care-'s eu
Nu-i nici popă nici birău
Că i-a dus lucrul cel rău,
Pe popă pentru popie
Pe birău pentru porție,
Pe popă pentru căzane
Pe birău pentru cătane,
Pe popă pentru poveste
Pe birău pentru neveste.

Busuoc dela obloc
Și-al meu mucea suflă 'n foc,
Și tot uscă la obdele
Uscas'ar și el ca ele.

Bate Doamne omu prost...
Când sărută — face pleosc.

Din Căpâlna-inferioară.

Culese de *D. Lazăr Todbran*, învățător.

Copilă de pe Tîrnava
Tu 'mi-ai fost și 'mi vei fi dragă,
Copiliță d'ingă Olt
Tu-'mi ești dragă și 'mi-ai fost.

Cât e Tîrnava de mare
Mândruța păreche n'are,
Și cât e pe Olt în sus
Fete ca mândruța nu-'s.

Mândră mândruțița mea
Să știi mândră că-i așa,
Nu te spăla cu sapon
Că nu-'i merge după domn.

Mândruțiță de departe
Mai scrie-'mi puțină carte,
Dar' nu 'mi-o pecetlul
Ca s'o pot iute ceti,
De va fi de voce bună
S'o cetesc seara pe lună,
De-or fi vorbe frumusele
S'o cetesc seara la stele.

Frunză verde de pe rit
Tu mândruță așa-i gândit
Că voiu muri de urît,
De urît nu voiu muri
Chiar de nu te-oiu întalni
Că ca tin' mai pot găsi,
Și-apoi de ne-om despărți
Nu știi cin' 'și-a bănul.

Mult mă 'ntreb și mă gândesc
Cum în lume să trăiesc,
Dar' gândesc c'aș trâl bine
De-ar fi și mândra cu mine.

Mândră mândruțița mea
Poți vorbi cu cin' vei vrea,
Că mai mult nu te-oiu vedea,
Cu vorba nu te-oiu muștra
Mai mult mândră de-atăta.
Frunză verde de pe deal
Că ne-am iubit înzădar,
Frunză verde de pe pîm
Te-am iubit și n'ai fost om.

steaguri, o predă guvernului țerei, care promite a împlini toate cererile.

Seara tinerimea a făcut conduct cu torțe guvernului și altora.

București, 22 Martie.

Revoluțiunea franceză a făcut aici puțină senzație, deși cineva s'a grăbit a trimite din Paris o zdreanță din tronul regal ars al Franciei. Boierii nu iubesc libertatea. Țăranul e oaia de tuns a tuturor. — Censura se practică cu mare strictețe. — Știrile din Viena au sosit azi aici. Căderea lui Metternich a sguduit toate cercurile.

Pesta, 22 Martie n.

Orașul e liniștit; deabia gardistii naționali mai reamintesc zilele trecute. Din țeară însă se vestesc persecuții contra Jidanilor. Pretutindenea se constituiesc garde naționale, lipsesc însă armele. De aceea în multe locuri gardistii se exercitează în manauarea lor făcând deprinderi cu săbii de lemn.

Dej, 23 Martie.

Cete numeroase s'au adunat și au mers la primarul, pe care-l uresc toți, pretinzând să țină adunare generală. Primarul se închide în casă. Poporul strigă furios. Primarul ese și deneagă cererea. Oamenii îi sparg ferestrele, îl apucă, îl întind și — nu voim a mai spune câte îi făcură. Mergând apoi la teatru poporul cântă un vers revoluționar cu refrenul:

„Ne jurăm, ne jurăm

Că robi nu mai rămânem». (G. d. T.)

Pesta, 23 Martie.

Junimea studioasă română publică în numele celor 2 milioane de Români, un răspuns la cele 17 puncte ale Sârbilor, în care sub mantaua religiunii ținteau la restrângerea Românilor gr.-neuniți în câmpul activității politice. Tinerii români protestează în contra oricărei despotii sârbesti pe viitor, arată simpatie către nația maghiară, firește — scrie »G. de Trnia« — sub condiție, că noul ministru unguresc îi va scăpa de orice încercări nedrepte și tiranice, îi va ține în libertate și egalitate, ca din sângele Românilor să se mai nască Huniazi și Matei Corvini.

Viena, 23 Martie.

Ieri a fost o consfătuire importantă la Archiducele Ludovic. Baronul Fosika, guvernorul Ardealului, a făcut următoarea declarație:

„Monarchia întreagă e sguduită. Numai două puncte polare ale ei: Ardealul și Oroașa sunt liniștite. Pentru Ardeal stau bun deocamdată eu, pentru Croația ar fi de lipsă un conducător potrivit».

A propus apoi pe generalul Felachich.

Pojon, 24 Martie.

Contele Battyány a prezentat ieri în dietă noul ministru unguresc. Impresiunea a fost adâncă. Covârșii de entuziasm, care și azi se resimte pretutindeni, membrii dietei n'au mai continuat desbaterea. Eată lista definitivă a ministrilor:

Prim-ministru: contele Battyány; ministrul treburilor din lăuntru Szemere Bertalan; ministrul afacerilor cu Austria prințul Eszterházy Pál; ministrul de finanțe Kossuth Lajos; ministrul de războiu Méssáros Lazar; ministrul de comunicație contele Széchenyi István; ministrul cultelor și instrucției baron Eötvös József; ministrul comerțului și industriei Klausál și ministrul justiției Deák Ferencs.

DIN LUME.

Din trei părți de lume ne vin știri de însemnătate, pe cari le împărtășim cetitorilor nostri, anume dela noi din Europa, despre Tesalia și Creta, apoi din America, despre neînțelegeri dintre Statele-Unite și Spania și în sfârșit din Asia, mișcări din Răsăritul depărtat (China).

Tesalia și Creta.

Cetitorii nostri știu, că stările în Creta nu sunt regulate, nefiind încă denumit guvernator și că Tesalia, un ținut al Greciei, e tot cuprins de Turci, de când cu războiul dintre ei și Greci. Candidarea prințului George al Greciei pentru postul de guvernator se susține, dar' se zice, că guvernator nu se va numi, până-ce nu vor eși Turcii din Tesalia. Turcii adevăți țin Tesalia ca zălog până-ce nu li-se va plăti dăspăgubirea de războiu. Aceasta însă va urma în curând, de oare-ce Grecia s'a imprumutat cu bani și a vestit pe Sultanul, că în Aprilie va plăti datoria. Turcii atunci sunt siliți să ese din Tesalia și puterile vor regula și stările din Creta, făcând odată pace și liniște.

Spania și Statele-Unite din America.

Este cunoscut că în insula Cuba a izbucnit de mai multă vreme răzcoala împotriva stăpânirii Spaniei. Spania n'a putut sugruma răzcoala, de oare-ce cubanii au căpătat pe sub mână ajutor și incurajare dela Statele-Unite din America. Acum Statele-Unite ar vol să întrevină, ca Cuba să fie neatfnată.

Din acest amestec se poate, ca să izbucnească un războiu între aceste două state, judecând după pregătirile ce le fac mai cu seamă Americanii.

Eată cum stau lucrurile:

Guvernul american cumpără vapoare de războiu dela toate statele. Foaia „Newyork Herald“ scrie, că se alcătuesc două flote noue. Una va consta din năi pancerate și va apăra porturile dela nord, cealaltă, menită pentru apărarea porturilor dela sud, va fi compusă din monitoare.

Din suma de 50 milioane dolari votată pentru cheltueli de războiu, guvernul a cheltuit deja 15 milioane. Congresul din Washington a votat sporirea armatei cu 75.000 de soldați.

Din Washington se vestește, că un membru al guvernului a zis către corespondentul lui „Newyork Herald“, că Mac Kinley va face o reprezentațiune la guvernul spaniol, în chestia neatfnării Cubei. Amină însă cât se poate acest pas, ca să câștige timp pentru pregătiri. Se crede, că publicul american va face presiune asupra guvernului, ca să între în acțiune pentru neatfnarea Cubei. Răzcoala cubani știu despre starea aceasta a lucrurilor. Aceasta e cauza, că ei nu desnădejduesc, știind, că în curând vor primi ajutor.

Guvernul spaniol are cunoștință despre toate acestea și face și el pregătiri. Po-

litica pacinică și neprovocătoare a prim-ministrului Sagasta are aprobarea tuturor partidelor politice spaniole.

Guvernul Spaniei cearcă pe la puterile europene, atât la puterile întreitiei alianțe, cât și la Rusia, Franca și Anglia în privința unui ajutor.

E frumos pentru iubirea de patrie a Spaniolilor, că văzând primejdia, partidele politice au încetat lupta dintre ele și sunt gata cu toții a sprigini guvernul întru apărarea patriei. În privința aceasta nu e deosebire între carliști, republicani și alfonsiști, după-cum se impart Spaniolii în partide.

Din Răsăritul depărtat.

În China mereu se încurcă lucrurile. Rușii, cari în Asia (Siberia) sunt vecini cu China, voesc să aibă influență asupra acestei împărății slăbănogite și se puie mâna pe o parte de a ei. Cu aceasta însă nu se invoesc alte state, dar' cu deosebire Anglia, care e tare prin negoț și are năi puternice de războiu, apoi nu se invoeste împărăția Japonia, care e aproape de China, ear' alte state, cum e Germania și Franca, cuprind și ele bucăți de pământ din China.

Din pricina aceasta sunt încurcări între Rusia, Anglia și Japonia. Japonia face mari pregătiri de războiu și Anglia încă trimite năi în apele chineze.

Ce se ține de Chinezi, ei sunt nemulțumiți cu starea împărăției și se vede, că se pregătește o răzcoala împotriva împăratului lor, pe care îl țin de neputincios pentru a apăra China împotriva Europeenilor, cari lor le sunt urgisiți.

Pentru învățatori.

Cursuri de vierit și de economia vinurilor.

Din partea ministrului reg. ung. de economie s'a hotărît (Nr. 17.178) a se ține cursuri de vierit în acest an, pe timp de 4 săptămâni. La cursuri pot lua parte învățatori din ținuturi cu vii. Cursurile se vor ține toamna și primăvara în 12 orașe, anume: Aind, Pojon, Pécs, Vaț, Tata, Eger, Miniș, Bihar-Dioszegh, Vesprim etc. Cursurile se țin în două rânduri, toamna și primăvara, tot câte 14 zile, cu aceeași învățatori. Ântâietate au învățatorii din comunele, unde a băntuit în vii filoxera.

Învățatorii primiți la aceste cursuri vor primi dela stat câte 60 fl. cheltueli de călătorie și întreținere. Cei cari doresc a lua parte la aceste cursuri, vor ave să-și trimită rugărite provăzute cu timbru de 50 cr. la noul din inspectoratele cercurilor de vierit din orașele amintite mai sus.

La rugare vor alătura documente, din cari să se vadă vârsta, cunoștința de limbă, aplicarea faptică la o școală poporală publică și eventual, activitatea de până acum pe terenul vieritului și a economiei de vin — care împrejurare este de a se adeveri și prin autoritatea școlară nemijlocită, care în comune este comitetul școlar; ear' astfel instruată rugarea — pe calea inspectoratului școlar regesc — se subșterne până la 31 Martie a. c.

Despre comune.

Mersul alegerii slujbașilor.

Pe câtăva vreme am fost siliți să intrerupem articoli, ce începusem a publica despre comune. Acum ear' suntem în poziția de a urma mai departe cu ei.

Cetitorii nostri își vor aduce aminte, că până acum am scris despre felurile comunelor, despre trebile comunelor, am văzut cum își alcătuesc comunele legi, așa numite statute, cum aduc comunele hotărâri în trebile de ocărnuire, am arătat ce însemnătate are reprezentanța comunală, cum se alcătuește din viriliști și din aleșii obștei din comună, am văzut chipul cum își isprăvește reprezentanța trebile cum ține adunările. Am trecut apoi la primăria comunală, am arătat din ce fel de deregători se compune și în ce feluri se pun în slujbă. Vine acum să spunem cum se face alegerea slujbașilor, cum decurge actul alegerii.

În articolul, publicat în nr. 3 din anul acesta, am spus, că sunt slujbași, cari se aleg pe viață, cum sunt notarii și medicii, sunt alții, cari se aleg pe 3 sau pe 6 ani, ear' alții cari se denumesc de alte stăpâniri, cum e în orașele cu consiliu căpitanul de poliție, care se denumește de cătră comitele-suprem (fișpan).

Alegerea primăriei comunale și a personalului ajutor și de manipulație se face în *adunările comunale*, numite altcum *adunări de restaurare*.

Adunarea de restaurare se ține în comune mici și mari sub presiul prim-pretorului sau a pretorului încredințat de el, în orașele cu consiliu sub presiul vicecomitelui.

Terminul adunării de restaurare îl statorosește în comunele mici și mari — prim-pretorul, în orașe vice-comitele. Terminul se pune pe o zi după-ce s'au ales membrii noi în reprezentanță. Se întâmplă de mai multe-ori, că prim-pretorii pun aceeași zi atât pentru alegerea membrilor în reprezentanță, cât și pentru alegerea noilor slujbași. Aceasta însă nu e chiar după lege. Prim-pretorul și vicecomitele au drept să dea și poruncile pentru pregătirea alegerii. De dreptul și datorința lor se ține conducerea și ținerea ordinii la adunarea de restaurare.

Alegătorii numesc la deschiderea alegerii dintre ei bărbați de încredere lângă președinte. Dacă alegătorii nu se folosesc de acest drept, pe bărbații de încredere li numește președintele.

Ocuparea tuturor deregătorilor primăriei se face prin *candidare*.

Dreptul de candidare îl are:

a) în comunele mici și mari față cu slujba de primar (jude), notar și medic — președintele adunării de restaurare, ear' față de celelalte slujbe reprezentanța;

b) în orașele cu consiliu, afară de slujba căpitanilor de poliție, lista candidaților pentru toți slujbași o alcătuește o *comisiune candidătoare*. Această comisiune stă: din președintele adunării de restaurare ca președinte, din 2 membri aleși de reprezentanță din sinul său, din 2 membri numiți de președinte deasemenea din sinul reprezentanței. Comisia aceasta vedem că e așa formată, că tot președintele, cu cei 2 oameni numiți de el, are puterea de candidare.

În comunele mici și mari e de băgat de seamă că președintele are drept de candidare numai la slujba de primar, notar și medic, ear' la celelalte slujbe, ca sub-primar, consilieri, cassar, tutor public, dreptul de candidare îl are reprezentanța. Aceasta pentru aceea e însemnat pentru-că se poate că de multe-ori pretorii candidează și la aceste slujbe, ceca-ce e contra legii și prin aceasta usurpă un drept al reprezentanței.

Rezultatul candidării îl publică în adunarea de restaurare președintele. Comisiunea candidătoare va motiva hotărârile ei.

Pentru fiecare slujbă sunt a se candida cel puțin 3. Abateră dela această regulă e, dacă nu s'au insinuat pentru slujbă mai mult de 3 persoane vrednice de a fi alese.

Votul se poate da numai pentru cei candidați.

Alegerea se face prin *aclamațiune*, când aproape toți alegătorii sunt pentru o persoană, sau prin *votare*. Dacă cer 10 alegători votare, președintele e dator a dispune votarea.

Votarea se face în comune mici și mari prin însemnarea numelor și voturilor alegătorilor — în orașe prin țidule de votare. Însemnarea voturilor, adunarea țidulelor și numărarea voturilor o face în fața tuturor o comisiune de scrutiniu, numită de președinte.

Alegerea se face sau cu *majoritate absolută*, când votează pentru aceeași persoană jumătate din numărul alegătorilor mai mult cu unul, sau cu *majoritate relativă*, când se alege cel-ce are mai multe voturi dintre candidați.

Se cere majoritate *absolută* în comunele mici și mari la alegerea primarului (judelui), notarului și a medicului, în orașele cu consiliu la alegerea membrilor din consiliu și a cassarului. La toți ceialalți slujbași ai primăriei și ai personalului ajutor e de ajuns majoritate *relativă*.

Dacă la prima votare nici unul dintre cei 3 candidați nu a întrunit majoritate absolută, candidatul, care a căpătat mai puține voturi, se lasă afară și se face votare din nou între cei doi candidați, cari au întrunit mai multe voturi. Dacă

și acești doi ar căpăta voturi în asemenea număr, nu hotărăște președintele cu votul lui, ci se trage soarte, care să fie ales.

Despre mersul alegerii e a se lua protocol, care e de a se subscrie de președinte, notar și doi dintre bărbații de încredere. Dacă bărbații de încredere din oare-care pricină nu vreau să subscrie protocolul, această împrejurare e a se aminti în protocol, dar' pentru aceea protocolul poate fi autentic.

În contra alegerii se poate da apelație în timp de 15 zile dela publicarea rezultatului, la *comitetul jurisdicțional* și de aici la *ministrul trebilor din țintru*.

Fiecare slujbaș după alegere pune jurământ înaintea reprezentanței.

Victor Onișor.

Din viața lui Stefan-cel-Mare.

Stefan-Vodă și Tolpa Țiganul.

(Urmare).

Tolpa trimise de chemă și pe părcălab. Acesta se grăbi a veni și dinsul se ia cunoștință de cele-ce porunca Vodă. Oamenii se făcuse roată împrejurul lui Tolpa și-l imbulziau. Ear' el ridicând glasul, zise cu glas lămurit:

— Oameni buni, faceți roata mai mare, și lăsați-ne în mijloc mai mult loc de joc.

Și îndată mijlocul roței se deșertă și rămase o lumină cât fața ariei.

Apoi chemând înainte pe părcălab, îi arătă cartea domnească și-l întrebă:

— Cunoști această iscălitură?

— Da cum se n' o cunosc? răspuse părcălabul. Este a Măriei Sale.

— Dacă o cunoști, spune-mi ce zice Măria Sa aici?

— Ce să zică? Eaca, fie voea ta.

— Ai înțeles acum?

— Ba n'am înțeles nimic.

— Ei, las' că te-oiu face eu să înțelegi acum.

Și întorcându-și privirile cătră țerani, le opri asupra a doi flăcăi înalți ca niște brazi, legați și virtoși. Apoi făcându-le cu mâna li chemă și le zise cu graiu poruncitor:

— Porunca Măriei Sale lui Vodă grăește, ca să-mi luați pe domniului jupânul părcălab, să 'mi-i dați cincizeci de toiege de cele beșicate.

Toți tăcură molcum, când auziră de o așa grea poruncă. Însuși părcălabului 'i-se încheștă gura. El știa, ca și toată lumea, că împotriva porunței lui Vodă nu era chip de a sta. Bieții flăcăi se codeau. Văzând Tolpa sfiala flăcăilor adause:

— Porunca Măriei Sale lui Vodă mai zice, că cine se va împotrivi celor glăsuite într'această carte domnească, să mănânce la spete o sută de toiege tot de cele sărate, petroase și indesate.

Flăcăii, cari nu prea aveau poftă de așa mâncare, puseră mâna pe jupânul părcălab, îl întinseră la pământ și-i deteră cincizeci de bețe bune. Părcălabul suferi și nu zise cărc. Vezi bine, că n'avea ce zice, dacă odată Vodă poruncise.

Apoi Tolpa îi zise:

— Aceasta este, jupâne părcălab, ca să te înveți minte altă-dată a mai asupri pe acești sârmani și nemernici; Vodă nu poate suferi să se facă nedreptate în țeara lui, și să se schinjească bunii locuitori ai acestei țări.

Totuși părcălabul nu se putea dumeri cum de se cadă asupra lui o așa de aspră urgie domnească, el știindu-se credincios și supus domniei.

Nu mai cuteză multă vreme să vie la curtea domnească, temându-se de a da ochi cu figura cea cruntă a lui Stefan-Vodă când era amărît pe cineva.

Trecu ce trecu și trebile îl siliră, în cele din urmă, să se înfățoseze Domnului seu. Veni deci cu frica în sin, la curte, și se arătă lui Vodă.

Acesta, cum îl văzu, îi zise zimbînd și cu fața senină:

— Bine ai venit, părcălab, ce mai veste prin țeară? De mult e de când n'am mai dat cu ochii de tine. Au doar' te-ai mândrit?

— Umilita slugă a Măriei Tale a fost totdeauna supus poruncilor. Și nu cred să te fi îndoit de credința ce totdeauna ți-am arătat, răspuse părcălabul.

— De unde îți vin ție părcălab, așa gânduri străine cugetului meu? Eu totdeauna te-am cinstit, și, dreptul lui Dumnezeu, n'am avut să mă căesc de aceasta nici-odată.

Auzind versul cel dulce al graiului domnesc, părcălabul mai prinse puțină inimă și se încumetase a zice:

— Păcat de Dumnezeu, Măria Ta, să-ți arunci urgia cea aspră asupra unui slujitor credincios, să faci să se necinstească cărunteța unui slujitor supus, fără să-ți fi judecat mai întâiu, știindu-te totdeauna drept.

— Ce sînt acestea care le spui tu, părcălab? îi zise Vodă plin de mirare și perindu-i seninătatea de pe față.

Părcălabul înțelese că trebuie să se fi jucat vr'o drăcie în istoria aceasta și răspuse:

— Eată, eată, Măria Ta, cum am suferit o pedeapsă pe nedrept. Și spuse tot ce i-se întemplantase cu Tolpa.

Când auzi Vodă de una ca aceasta, mânia i-se urcă pe față. Ochii îi scăpărau de supărare. El zise:

— Mișelul! Va să zică el m'a amăgit când mi-a cerat iscălitura sub acele cuvinte: fie voea ta, prefăcându-se a nu ști Tatăl nostru, Nemernicul! Nu mai este vrednic a vedea fața mea. Să se spânzure!

(Va urma).

Statua lui Mihaiu-Viteazul.

— Vezi ilustrația. —

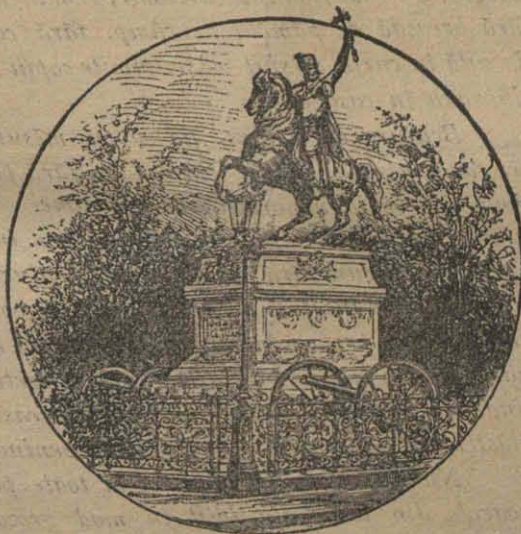
Mare și frumos oraș românesc e *București*, capitala României. Aici e reședința Regelui României, a guvernului țării și a celor mai de frunte și mai însemnate așezăminte culturale și economice ale României. Bucureștii au la 250 mii locuitori și multe zidiri mărețe, cari fac fala orașului și a Românilor peste tot, apoi mai multe uliți frumoase, piețe și grădini publice, casarmă și biserici, teatre, și câteva statue, cari împodobesc stradele.

În anul trecut am dat în „*Foia Poporului*” ilustrația a două zidiri însemnate ale Bucureștilor: Biserica minunată a *Domniței Bălașa* și *Teatrul național*.

Anul acesta vom da asemenea unele din monumentele Bucureștilor. Începutul îl facem cu *Statua lui Mihaiu-Viteazul*.

Îndată-ce Români au unit cele două principate, Muntenia și Moldova, ei și-au adus aminte de acela dintre vitejii domni din trecut, care a luptat cu isbândă, nu numai pentru neatarnarea țării, dar și pentru unirea țărilor române.

Acesta a fost Mihaiu-Viteazul. Români au ținut să-i eternizeze memoria, împodobind cu statua viteazului Domn capitala București.

Ea se ridică în fața mărețului palat al Academiei; e turnată în bronz și ne înfățosează pe Mihaiu călare pe un cal aprig, în cap cu căciula și în mâna stângă cu o săcură de războiu.

Bazele statuei arată prin inscripții luptele ce le-a purtat Mihaiu, ear' în dreapta și în stînga statuei sînt așezate două tunuri luate dela Turci în războiul din 1877—8.

La vederea statuei ne vin în minte următoarele frumoase cuvinte, rostite de Al. Odobescu în o conferență ținută în București:

„Dela Călugăreni și Mirislău îl vedem pe Mihaiu ajuns, prin nepomenita sa îndrăzneală, să atragă și să cuprindă în viteaza-i stăpânire tot ce e neam de Român dincoace și dincolo de Carpați.

„Eată-!, eată, pe Mihaiu al nostru Viteazul, că apucă cu viață ajunul acelei zilei mărețe, în care el s'ar fi învederat lumei ca împreunătorul Românilor, pentru-că el, deși pe o clipă numai, a adunat patria română la olaltă din slăbănogita ei risipire, a strîns-o în snop cu apriga-i săcură, a apucat-o virtos în brațe și a ridicat-o drept în picioare”.

PARTEA ECONOMICĂ.

Plantele de nutreț.

Era un timp, și nu e mult de atunci, când oamenii nici nu se gîndeau să sãmene ierburi anume pentru nutrirea vitelor și altor animale de casă. Dar' cu înmulțirea oamenilor a trebuit să se înmulțească și animalele de casă, devenind cu chipul acesta neapărat de lipsă și cultivarea în mod măiestrit a plantelor de nutreț, cari cu ajutorul rădăcinilor lungi îți scot nutrețul din mari afunzimi, crescînd astfel în grabă și putîndu-se cosi mai mult decît de două-ori peste vară. Cu chipul acesta, adunînd nutreț mai mult și mai bun, se pot ține și vite în număr mai mare, producîndu-se totodată gunoii din belșug pentru îngrășarea pămîntului; căci, ori-cum am lua lucrul, dela mulțimea și bunătatea nutrețului atîrnă în locul întăiu progresul în economie — el este temelul economiei.

De aceea, în folosul lor bine priceput, datori sînt toți plugarii să se îndeletnicească din zi în zi tot mai mult cu sãménarea plantelor de nutreț, cari aduc folos mai însemnat, între cari se numără feluritele soiuri de *trifoi*, *luțerna* ș. a.

Unele soiuri cresc bine și în pămînt mai puțin roditor, s. p. *spergela* (*spergula arvensis*) isbutește și într'un pămînt uscat, *luțerna* și *esparseta* într'un pămînt văros și puțin roditor, trifoiul alb și mazărichea de câmp se pot sãména într'un pămînt mărăștinis sau rovinos.

Sînt apoi alte plante, cărora le pîrște pe locuri muntoase, s. p. mazărichea de munte (*Lathyrus silvestris*) ș. a., astfel, că nu e soi de pămînt, în care să nu se poată cultiva cu folos una sau alta din nenumăratele plante de nutreț. Această împrejurare, este de dorit, să stîrnească interesul plugarilor români, îndemnîndu-i să cerce a scoate cel mai mare folos din toate felurile de pămînt prin sãménarea de ierburi cari se potrivesc cu firea acelor.

Animalele mănăncă bine aproape toate soiurile de trifoi; dintre aceste însă vom numi pe acele, cari dau o recoltă mai bună și se mănăncă mai cu plăcere.

I. Trifoiul roșu.

Acesta are mai multe specii sau soiuri și anume:

1. *Trifoiul spaniol sau de Brabant* (*trifolium pratense*) este cea mai bună plantă de nutreț, dă o recoltă abundentă și animalele o mănăncă cu cea mai mare plăcere. În pămînt bun rădăcinile acestui trifoiu pîtrund peste un metru în afunzime și prin rădăcinile sale, putrezite, îngrășe în mod însemnat pămîntul. Este o plantă trainică, buruienile și mărăcinii nu o supără tare și înflorește cu trei săptămîni mai în grabă ca alte soiuri.

2. *Trifoiul roșu comun* (*trifolium rubens*), crește mai bine într'un pământ ușor, uscat. În pământ mai slab încă isbutește și nu cere o pregătire deosebită a pământului. Primăvara înfrunzește de timpuriu și înfrățește bine, dând mult nutreț și semințe. Se poate sămăna împreună cu grâul de toamnă sau de primăvara.

Cercetându-se s'a aflat, că trifoiul uscat conține 70 la sută materii nutriționale, pe când cel verde numai 15 $\frac{1}{2}$, la sută.

Trifoiului roșu îi convine o climă mai mult umedă decât uscată; îndeosebi în Aprilie și Maiu așteaptă multă umezeală. Se face mai bine într'un pământ mărșos, lutos sau argilos cu mult humus. Se sămăna în Martie și Aprilie, când pământul are multă umezeală din zăpada de peste iarnă. La adăpostul altei sămănături trifoiul răsare în grabă; dar' după-cum am spus și mai sus, trifoiul se poate sămăna și deodată cu grâul de toamnă.

Când iarna e fără zăpadă trifoiului îi merge rău, se poate chiar nimic; o secetă îndelungată încă îi face multă stricăciune.

După plante păstăioase nu isbutește; din contră îi merge bine după plantele bulboase, pentru cari s'a fost gunoit pământul. Pământul bun, bine lucrat și lipsit de mărăcini îi prieste mai bine.

În urma trifoiului se sămăna grâul de toamnă, care se face cu atât mai bine, cu cât mai frumos a fost trifoiul, după care urmează.

Pământurile sămănite cu trifoiu sărăcesc în grabă; de aceea numai într'un pământ bun se poate sămăna după 5 ani earăși trifoiu.

Gunoiul proaspăt nu e potrivit pentru locurile de trifoiu; dar' fac bun serviciu: cenușa, varul, ghipsul, marga, sărurile de caliu ș. a., cari trebuie presărate pe deasupra.

Sămănta se nu se îngroape mai afund de 1—2 cm.; pentru aceea ajunge o grăpare ușoară. Când se sămăna de-a-lungul, în rânduri, sunt deajuns 6—10 chlgr. sămăntă, ear' pentru sămăntatul de-a-latul 10—22 chlgr.

Societăți de cumpătare!

Din folositoarea carte apărută tocmai acum la „Tipografia” noastră, sub titlul *Societăți de cumpătare* — îndreptar pentru înființarea lor, de Gavrilă Alușiu, reproducem prefața, care este următoarea:

Sărăcia se lăfeste în mod îngrozitor, la sate și orașe, printre poporul nostru.

Ogoarele nu dau destulă roadă, și cât mai dau, se prăpădește, de grindină, de ploi, de secetă, ori de inundarea apelor.

Viile sunt cutropite de filoxeră și peronosporă, și până se vor pute renou cu vișă americană vor trece ani de-arindul, și rozoarele frumoase, cari până aci dădeau belșug de vin curat, izvor bogat de bani pentru vieri, astăzi stau goale, lipsite nu numai de roadele aurii de oare-când, ci chiar și de vișele viei.

Și după-cum suferă daune și lipse plugarul dela sate, întocmai așa suferă și mă-

iestrul industriaș dela oraș, pentru-că produsele muncii lui, menite tot pentru fărani, nu mai sunt căutate și cumpărate cu prețul cuvenit.

În lipsă de bani toți caută se vândă cât mai scump și se cumpere cât mai ieftin. De aceea cei dela oraș sufer, trebuind să cumpere scump cele trebuincioase traiului, grâul, carnea, ouăle, legumile și celelalte. În schimb însă făraniul nostru își cumpără cele trebuincioase casei, nu dela măiestrii nostri români, ci dela negușătorii jidani, cari le vând lucruri de fabrică, pe cât de ieftine, pe atât de proaste și de slabe.

Într'aceea dările cresc din zi în zi, trebuințele se măresc, venitele scad, și sărăcia bate la ușa fiecăruia.

Mai adaugeți apoi la toate și dările acelea mari, pe cari omul singur și-le pune de bunăvoie: tăbacul și vinarsul, mai ales vinarsul.

În fiecare an făraniul nostru român dă milioane de florini pe spirt și pe vinars, și toate aceste sume grozave de bani curg în buzunarele bogășilor jidani, cari singuri au fabricate de spirt, și aproape singuri țin regalele în arândă.

Dacă fiecare fărani român, cap de familie, ar socoti cât cheltuește într'un an pe vinarsul jidovesc, pe holerca, ce o cumpără dela cârcimă, s'ar îngrozii fiecare.

Ce se mai zicem de aceia cari beau vinarsul cu patimă și din patimă? Ce se mai zicem de cei bețivi, cari își beau moștile, zălogindu-le la Jidanul cârcimar, rămânând fără brează de pământ în câmp, fără cap de vită în curte, și silit a-și trimite copiii se slujească în casa altuia.

Beutura de vinars, fie ea cu măsură ori fără măsură, fie din patimă ori fără patimă, e o boală nenorocită pe omenime.

Partea mai săracă a popoarelor e împinsă oareși-cum fără voe la această beatură, și încetul cu încetul, de multe-ori fără voia omului, i-se preface în obicei, din obicei în nărav și din nărav în patimă. Așa e pretutindenea în lume, unde e cunoscută această blăstemată apă cu spirt, acest spirt veninos.

*Nu numai la Români, ci la toate popoarele din lume s'a lăfit în mod grozav obiceiul acestei beaturi veninoase. Nu numai la noi, ci în toate țările oamenii învătăși, bărbații de stat, puși se ocărnuiască țările, își bat capetele cum se lecuiască poporul de această boală, care strică și sănătatea trupescă, și mintea, și bunăstarea oamenilor. În Anglia, ca și în Rusia, în Franca, ca și în Belgia, în România, ca și la noi, cărmuitorii statului au încercat și cercă tot felul de mijloace, prin legi și prin orândueli, ca se stărpească această boală numită: **alcoholism**, după vorba **alcohol**, cum îi mai zice spirtului.*

*În fiecare an se țin congrese, adunări mari prin deosebite orașe ale lumii, la cari se întâlnesc bărbați învătăși de deosebite neamuri, din deosebite țări, ca se chibzuiască împreună asupra celor mai bune căi și mijloace de a stărpi **alcoholismul**.*

*Pentru-că **alcoholismul** nu numai sărăcește jertfele lui, ci produce o mulțime de boale, cari le simt nu numai cei atinși în primul rând, ci și copiii lor și copiii de copiii lor. E lucru dovedit, că din neam în neam trece în urma **alcoholismului** o slăbiciune a trupului omenesc, a sănătății și a puterilor, și o stricăciune a sufletului, înrăutățindu-l și dedându-l la toate fărădelegile.*

Dacă casele de nebuni se umplu de nenorocitele jertfe ale nebuniei, 10 până la 40

la sută, din acești perduși la minte, au a-și purta nenorocirea în urma spirtului mult ce au beut.

Dacă temnițele se umplu de osândiți pentru cele mai urite fărădelegi, omoruri, hoții, bătăi, siluiri și alte fapte urite, apoi 60—80 la sută din cei întemnițați au făptuit faptele, cari le-au adus osânda, în stare de beție, ori ațîțați în urma spirtului, ce au luat.

Și dacă în neamul mai tinăr, în generațiunile ce vedem, găsim atâția amărîți, prăpădiți, sluiți, la trup și la suflet, capchii și timpîși la minte, cea mai mare parte au a-și mulțumii nefericirea vieții lor chinuite părinților lor pățimași de beția vinarsului.

E grozavă pustiirea ce o face omenimei boala beției de spirt.

*Întrebarea e acum: Unde vom găsi **leacul** care se ne păzească înainte de urmările nemăsurat de rele ale acestui potop, aducător de sărăcie, boală și atâtea alte nevoi?*

*Întrebarea mai e, în aceste vremuri de lipse și neajunsuri, unde vom găsi un **nou izvor de câștig**, de venit, pentru a pute suporta mai ușor greutățile traiului de pe o zi pe alta?*

*La ambele întrebări răspundem: în **societățile de cumpătare**.*

Cel mai sigur ajutor, după D-zeu, e totdeauna la noi înșine. În noi înșine putem găsi, cu voință tare, cea mai bună comoară de ajutorare și scăpare.

*„Voește și vei pute” este o vorbă așa de dreaptă a Românului, încât limba noastră, pentru a însemna o lucrare din viitor, o rostește prin vorba: **voiu**, voesc.*

*„Voiu merge, voiu face, voiu isprăvi” — zice Românul, pentru a însemna mersul, faptul, isprava, ce are să urmeze. Pentru-că el știe, că ceea-ce **voește**, se va și **întempla**.*

*E vorba numai: **să voim!***

Dacă ne vom cumpăta în beatură, vom cruța bani. Dacă ne vom cumpăta dela beutura vinarsului vom cruța și banii, cari ar trebui de altfel să-i dăm Jidanului, și încă o sumă mare de bani, ce poate ar trebui să-i dăm pe doftortii, ca să lecuim boalele cele multe ce se iscă din beție, și deasă beatură de vinars. Cruțăm banii, ce ar trebui să-i cheltuim poate pe la judecătorii și procatori, în urma vre-unei piri, ce ne poate veni în urma faptelor rele făptuite în stare de beție.

Pe lângă toate acestea mai câștigăm o mare și neprețuită comoară, ce se chiamă sănătate în trup, limpezime la minte, și curățenie la suflet. Scăpăm de atâtea alte dărtorii și biruri, cari la oaltă fac mult mai mult decât toate dările, aruncurile, porțiile și staierele, ce trebuie să le plătim toți în toate părți.

Eată despre ce are să ne învețe cărticica de față.

Ea ne arată ce sunt societățile de cumpătare și ce foloase aduc.

Societăți de acestea s'au făcut în alte țări cu miile, și lucrarea lor binecuvântată a adus frumoase roade poporului fărani. La noi de abia sunt câteva, 2—3.

Eată aci, un harnic învătător arată tuturor calea, cum să urmeze pentru a înființa și la noi aceste societăți. Fie ca poporul nostru, mai ales luminătorii lui, preoșii și învătătorii, să-l înțeleagă și să-i urmeze pilda ce o dă.

*E vorba numai: **să voim!***

Dr. E. Dălanu.

Martie.

Povețe economice.

Samenă dacă e timpul bun, grâu de primăvară, apoi orz, ovės, mazere, mazărice și luțernă, napi ș. a. Grăpează locurile de luțernă și trifoiu sămēnate din alți ani ca să crească mai bine. Sădește legumile menite pentru a-ți face sămēnță. Ca să le aperi în contra omidelor, pune în apropiere câteva sămēnțe de cânepă. Amirosul acesteia alungă fluturii.

Cartofii înghețați ferbe-ți și scurge apa de pe ei, apoi îi dă la vite, altcum se vor bolnăvi, că-s otrăvitori. Fă altoirea pomilor, gătește straturi pentru legumi și le sămēnă. Acum e timpul mai potrivit a sădi vii noue. Vinul trebuie tras a doua-oară, când e vremea liniștită.

De-ale vremii.

Neaua din Martie împutinează vinul. Martie vânturos, — Maiu frumos. Dacă Martie-ți cu roauă, — după Paști vor fi ploii.

Apelul

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului” în cauza propășirii industriei de casă.

Economia câmpului este izvorul de căpetenie, din care se adapă cu belșug toate celelalte îndeletniciri omenești.

O țeară cu economia câmpului înțelepțește dezvoltată și cu pricepere purtată, va fi totodată și o țeară cu nesecate bogății și cu locuitorii în bunăstare.

Reuniunea noastră agricolă și-a pus de țintă, să lucre la o mai repede și mai înțeleaptă înaintare a poporului român din acest comitat în economia câmpului și în legătură cu ea în economia de vite, cu toate ramurile ei. Și dacă privim asupra lucrării săvârșite de Reuniune dela înființarea ei și până azi, cu plăcere putem spune, că rodnică a fost această lucrare dezvoltată întru înaintarea țeranului nostru pe terenul economic. Trebuie însă să mărturisim, că multe mai sunt încă de făcut, multe de îndreptat, multe de dezvoltat, până să ne vedem numai cât de cât apropiați de ținta, ce ni-o am propus.

În înțelesul §-ului 1 lit. c. din statute, în cercul de lucrare al Reuniunii noastre cade și înaintarea industriei de casă, adică a acelor îndeletniciri ale oamenilor noștri dela sate mai ales, cari dau mijloacele și uneltele trebuincioase la îndeletnicirea multelor și felurilor trebuite în ce privește hrana, îmbrăcăminte și locuința lor. Spre aceste scopuri multe lucruri folositoare și frumoase totodată știe să săvârșească țeranul nostru, dar și mai multe și mai vrednică de laudă femeia română, cu drept cuvânt laudată de toți pentru hărnicia, istețimea și gustul, cu care isprăvește țesăturile, chindisiturile, alesăturile, împletiturile sale, mult prețuite nu numai de noi toți, ci și de oameni pricepători ai altor neamuri străine.

Asupra acestor lucrări deci voește comitetul Reuniunii noastre să-și îndrepte mai cu stăruință luarea aminte, pentru a face cu puțință, ca cu vremea și în acest însemnat și

rodnic ram al economiei să facem o înaintare și un spor, care să fie nu numai spre mângăierea și mulțumirea noastră sufletească, ci totodată și un bogat izvor de venit bănesc.

Ca lucrarea noastră în acest înțeles să fie cu folos, trebuie înainte de toate să cunoaștem bine diferitele feluri de lucruri din industria sau meseriile de casă, pe cari le săvârșesc țeranii noștri și mai ales femeile lor, ca apoi mai bine să știm, cum și unde e de pus umărul și ce ar fi de făcut, pentru-ca înaintarea să se facă mai cu hotărâre și lucrurile se aducă și mai mare câștig.

În vederea acestui scop ne îndreptăm către toți frații noștri români economi din acest comitat, cu rugarea să ne trimită din lucrurile de mână săvârșite de ei și de femeile lor câte un lucru (unealtă, țesătură, cusătură, acaret etc.) din cele mai bine isbutite, sau câte o muștră (probă) baremi unde nu se poate trimite lucrul întreg, ca astfel să vedem ce să lucră prin diferitele comune, și apoi să chibzuiem mijloacele, cum aceste lucrări să se săvârșească și mai bine și cu unelte mai desăvârșite, cum ele să se facă în câtățime mai mare și cu muncă mai puțină, și cum în sfârșit s'ar pute ajunge la material mai bun și mai ieftin pentru facerea tuturor acelor lucruri.

De oare-că însă mai mare folos vom pute avea, dacă lucrurile industriei noastre de casă vor trage asupra lor luarea aminte și a altora și vor fi cumpărate de ei, va trebui să chibzuiem și cum, dela lucrurile și mustrele cele mai bune și mai frumoase, să facem icoane, (desemnuri), diferite cărți, ca se poată fi trimise în lumea mare, ca prin ele să atragem luarea aminte asupra lucrărilor săvârșite de noi, și cum apoi să adunăm ce e mai bun, mai frumos, mai făgăduitor de trecere la anumite locuri, ca putându-se pune la întrecere cu lucrurile altora, să treacă mai cu înlesnire în negoțul cel mare și să ajungă a fi și ele izvor de venit pentru economii noștri.

Fiindcă numai astfel se poate aștepta o înaintare priincioasă pe acest teren, făgăduitor de frumoasă și bogată roadă, rugăm cu căldură pe toți frații și surorile noastre dela sate, dar mai ales pe preoți și învățători și ceilalți cărturari de prin comune a ne da spriginul lor în adunarea lucrurilor și mustrelor trebuincioase din industria de casă.

Fiind vorba de mustre, înțelegem numai de acelea, cari înfățișează lucruri (țesături, chindisituri, alesături, împletituri etc.) făcute după firea și gustul Românului, după noima și rostul moștenit dela părinții, moșii și strămoșii noștri, ear' nu de cele cu gustul corcicîm împrumutat dela lucruri cumpărate de prin bolte dela oraș și cari pe ici pe colea au început a scoate din folosință lucrurile bune, trainice și alese cu gust aievea românesc. Pentru mustre ajunge o bucată mai mică din un lucru întreg, dacă din ea se poate cunoaște desenul (icoana) cusăturii, țesăturii, alesăturii, împletituri etc., fețele (colorile), felul alăturării și împreunărei lor, și în sfârșit pas de pas alcătuirea lucrurilor întreg (felul împunsăturilor, al alesăturii, al împletituri). Unde aceasta nu se poate e binevenită o fâșie de pânză cu muștra dorită cusută pe ea. (De altcum, aceeași fâșie de pânză poate fi înzestrată cu mai multe mustre caute sau chindisite).

Comitetul Reuniunii noastre va ține în seamă pe toți trimițătorii, va îngriji de desemnarea în regulă a mustrelor celor mai frumoase și de răspândirea lor prin tipar

păstrând lucrurile de frumsețe mai mare așa, ca să ajungem cu vremea la înființarea unui muzeu de lucruri de industrie de casă, vrednice de văzut.

Astfel făcând, cu toții împreună vom săvârși o lucrare, nu numai de cinste pentru neamul nostru, ci totodată și o lucrare, care să ne deschidă izvoare noue de câștig și căi noue de înaintare în bunăstare economică și în cultură peste tot.

Din ședința comitetului „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”, ținută la 3 Martie n. 1898.

D. Comșa,
preș.

V. Torășianu,
secretar.

Din traista cu povețele.

— Răspunsuri. —

Abonentului S. Faur, comerciant. Ne întrebați, că de unde ați pute cumpăra cu preț mai moderat altoi de măr, păr, cireși, vișini și pruni; spunând totodată, că aveți prețuri curente dela Budapesta, dar' nu vă convin.

Ar fi timpul, ca acum primăvara să avem doritul prilej de a publica în ziarul nostru imbieri fel și fel spre vânzare: de pomi nobili, sămēnțuri ș. a., din partea învățătorilor noștri și a altor persoane, cari se îndeletnicesc cu pomăritul, legumăritul ș. a. Durere însă, această bucurie nu ne este încă dată să o gustăm; măcar-că ar pute să fie și dintre noi sute și mii cari să îndeplinească, spre folosul lor și al obștei, o lipsă atât de simțită. Avem nădejde, că nu va mai trece mult până la ajungerea acestei ținte. Până atunci însă vom cumpăra de unde ni-se imbie, chiar și cu prețuri pipărate. Mai bună chizășie ca școalele de economie ale statului acum odată n'avem. De aceea adresați-vă la direcțiunea unei atari școale, s. p. în Algyógy sau Kolozsmonostor.

Abonentului Atanasiu T. în Șidistel. Cu privire la procurarea pomilor nobili servească-ți și d-tale răspunsul de mai sus.

Pentru procurarea altoilor în viță americană și pentru mlădițe de sădit fără rădăcini se recomandă următoarele școale de vierit:

1. A pozsonyi szőlészeti és kertészeti iskola igazgatója: Pozsony.
2. A tarcali vinczellér iskola igazgatója: Tarcal.
3. Az érdiószegi vinczellér iskola igazgatója: Érdiőszeg.
4. A ménesi vinczellér iskola igazgatója: Ménés.
5. A nagyenyedi vinczellér iskola igazgatója: Nagy-Enyed.
6. A tapolczai vinczellér iskola igazgatója: Tapolcsa.

Acestora va trebui să te adresezi ungu-rește. De altcum se făcuse înștiințare prin Ianuarie, că altoi de viță americană nu se mai pot căpăta în acest an, trecând toți; dar' în această primăvară se vor altoi cu vr'o 10 milioane mai mulți altoi, pentru-că trebuințele sunt mari în toate părțile.

În anul trecut imbia altoi și viță americană George Petica, Magyarát, u. p. Pankota, care, poate, mai are și acum.

Ceară bună de altoit se află la Ludwig Reschner, Grosser-Ring, Sibiu (Nagyszeben), și se poate căpăta de câte 50 cr., 25 cr. și chiar și de 10 cr., adăugând și portul postal.

Știri economice.

Pentru neguțitorii români. Dl Romulus M. Albu din *Laslăul-rom.* (posta Bonyha) ne înștiințează, că dînsul are cunoștință despre trei comune românești lipsite cu totul de bolți (dughene), cu mișcare de negoț bună și în cari ar fi bine să se așeze neguțitori de ai noștri. Atragem deci luarea aminte a cetitorilor noștri asupra acestei împrejurări; cei interesați să se adreseze pentru informațiuni la dl Albu.

Starea sîmînturilor și prețul bucatelor. „Jurnalul societății agricole“ din București scrie următoarele: Starea sîmînturilor noastre de toamnă se înfățișază în stare cât se poate de îndestulitoare. Ploile din săptămîna trecută au avut o influență priincioasă asupra desvolțării bucatelor mai cu seamă în urma vremii călduroase care a urmat ploilor.

Începutul acestei săptămîni însă s'a deosebit prin o scădere a căldurii, care în unele părți a ajuns pînă la 10 grade sub zero; agricultorii noștri păreau îngrijiiți, zăpada căzută însă a făcut să dispară ori-ce neliniște, totuși lucrările de primăvară ale câmpului vor fi întarziate puțin.

Din străinătate știrile asupra viitoarelor roade sînt cât se poate de bune. Franța, Germania, Austro-Ungaria, Rusia se bucură de o vreme cât se poate de priincioasă sîmînturilor.

În ce privește negoțul de bucate, după o ușoară scădere în tirgurile din străinătate, se vestesc următoarele prețuri:

La Budapesta: Grâu de primăvară fl. 12.02; sîcără de primăvară fl. 8.25; orez de primăvară fl. 6.54; cucuruz fl. 5.29; grâu de toamnă, fl. 9.05.

La Viena: Grâu de primăvară fl. 11.89; ovîs de primăvară fl. 6.88; sîcără de primăvară fl. 8.81; cucuruz fl. 5.67; grâu de toamnă fl. 9.25.

La noi cererile de cucuruz pentru Ungaria continuă, tirgurile în porturi însă sînt restrînse. La Galați apele au crescut. La Constanța (Dobrogea) s'a vîndut hectolitru de orz 4 lei 40 bani; sîcără 5 50; grâu de toamnă 8.50; cucuruzul 5.90, în oraș la magazine.

Din România. Proiectul de lege privitor la participarea României la expoziția universală din 1900 e deja alcătuit și a și fost împărțit în cameră.

După acest proiect, ministerul agriculturii are drept să cheltuiască pentru pregătirea lucrărilor de participare la expoziție suma de 1.300.000 lei, pe care li poate lua ca împrumut dela cassa de depuneri. Replătirea sumei acesteia se va face în timp de cinci ani. --

— Direcțiunea căilor ferate române e hotărîtă să scadă prețurile biletelor pentru călători.

— Se spune, că consulul austro-ungar din Smîrna (Asia-mică) ar fi făcut guvernului seu un raport în care arată că spiritul românesc face o primejdioasă concurență spiriturilor austro-ungare și rusești.

Cei-ce doresc a-și procura bucate în cantități mai mari o pot face aceasta cu înlesnire, adresându-se la dl George Zănescu în Brașov (firma veche și bine cunoscută). D-sa aduce din România porumb (cucuruz) în cantități mari (zeci de vagoane), calitate bună și-l vinde ep prețuri moderate. Informațiuni prin scrisoare.

Arbori pentru plantare. „Gazeta Transilvaniei“ scrie, că la derogătoria de pădurărit din Brașov se vor vinde în primăvara aceasta 9425 molți dela 8—10 ani cu 50 cr. suta (3 fl. mîia); 1600 brazi albi dela 4—6 ani cu 60 cr. suta (4 fl. mîia) și 4100 melezi (Lărche) dela 8—10 ani cu 60 cr. suta (4 fl. mîia). Toți se află pe muntele Crucurul, mare și cumpărătorii au a îngrijii de transportarea lor. Mai sînt a se vinde la casa pădurarului de pe „Podul-Crețului“ 1200 melezi de 8—10 ani cu 60 cr. suta sau (6 fl. mîia).

Opreliște. Din pricina boalei de porci s'a oprit transportul de porci în Austria din următoarele comitate ale Ungariei, locuite de Români: Bihor, Tîrnava-mică, Sătmar, Timiș și Torontal.

Tîrg de vite. Ministrul de negoț a permis, ca în comuna Șeitin (Sajtény, comit. Cianad) să se țină tîrg de vite, în fiecare săptămîna Lunea, și dacă în această zi ar fi sîrbătoare, tîrgul să se ție Sîmbăta.

Tarifă ieftină pentru sîmînte. Pe baza unei ordinațiuni a ministrului de comerț toți aceia cari transportează pe liniile ferate ungare bucate pentru sîmîntă se bucură de o tarifă foarte scăzută (50—60%, scăzîmînt din tarifa originală). Pentru câștigarea acestui favor trebuie să documenteze că bucatele trimise sînt destinate pentru sîmîntat și sînt adresate la agricultori.

Starea moșiiilor în Ungaria. Ultimul anuar al oficiului statistic, apărut de curînd ne dă o tristă dovadă despre critica stare în care au ajuns proprietarii de moșii în urma pîgubitoarelor stări economice. Moșiiile își schimbă verteginos proprietarii și datorile intabulate cresc grozav. În anul 1896 s'au făcut 407.000 schimbări în proprietatea moșiiilor, dintre care 317.000 pe baza contractelor de vînzare-cumpărare, ear' 15.012 pe calea licitațiunilor. Aceste cifre ne arată mai mult ca ori-cine nefericitele urmări a politicii agrare, ce se face în Ungaria.

În ultimii 12 ani schimbările în proprietatea de moșii au crescut cu peste 100.000. Dar' apoi datorile intabulate?

În anul 1896 datorile aceste au crescut cu peste 117 milioane florini!

Și în fața acestor pîgubitoare stări ce se face?

Poporațiunea țerei — cu foarte puține excepții — se mărginește a constata cu durere, că „trăim vremuri grele“, că „asa nu mai poate fi multă vreme“ și apoi pentru-că totuși se poată duce de pe o zi pe alta — trăește din credit, fie acesta cît de scump și cît de pîgubitor, numai să-l poată folosi.

De altă parte guvernul țerei aruncă sute de mii fl. pentru — apărarea cinstei ungurești în străinătate; aranjează fel de fel de lucruri și edifică sumptuoase palate. La desinteresata îmbunătățire a stărilor economice, prin reforma dărilor și prin alte mijloace potrivite — n'are vreme să se gîndească, de vreme-ce guvernele Ungariei au altă chemare mult mai „patriotică“ — să maghiarizeze și să maltrateze naționalitățile.

Pîna-cînd?

Legea lucrătorilor, care regulează relațiile dintre acestia și proprietarii de pămînt, a intrat în vigoare la 1° Martie, ca articolul II. din legile ex 1898. Pentru-că legea aceasta să fie cît mai bine înțeleasă, ministrul

de agricultură pe lîngă instrucțiunile lungi date forurilor competente a inițiat și o serie întregă de prelegeri prin care să se explice această lege. Afară de aceste a mai dispus și împărțirea textului legii între muncitori prin 1.000.000 exemplare. Mare reacție, spun ziarurile ungurești, că nu se așteaptă.

Industria românească în Bucovina. *Dișteptarea* din Cernăuți, publică următoarea veste bună pentru frații bucovineni: Consiliul școlar al țerei a trimis școlilor noastre porunci aspre, ca învățătoarele de lucruri de mîndă de acuma înainte să nu mai învețe copilele noastre de acele lucruri de mîndă cari s'au luate dela Nemți, ci numai de acele, cari se trag dela moșii și strămoșii noștri și-s curat românești. Unde este loc destul chiar stativo să aibă școala, ca copilele în școală să se deprindă cu țesutul. Dieta țerei e gata să cheltuiască cu cumpărarea stativelor pentru școli populare pînă la 300 de florini.

Țeara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Murăș

de

Silvesru Moldovan.

(Urmare.)

Scărișoara.

Scărișoara este, ca și Albacul, o comună mare, și cu un teritor estins. Numărul locnitorilor e de 5275, ear' teritorul are estensiune de 31.847 jugere. Ea se alcătuește din patru părți, formînd fiecare câte o parohie deosebită. Spre mează-noapte dela Neagra se află *Lăsești*, a doua parte e *Lăpușul*, spre isoarele Riului, apoi vine *Gârda-de-Jos*, în apropierea Albacului și în sfîrșit *Gârda-de-Sus*, care se consideră de miezul comunei Scărișoara.

O regiune de munte admirabilă, plină de frumseți romantice, împrejmuește casele împrăștiate ale Moșilor din aceste sate. Dela Gârda-de-sus străbătînd pe valea *Gârda-Sacă*, dăm la o parte de valea *Ordîncușă*. Ea ne înfățișază un peisagiu sîlbatic, cu margini de dealuri stîncose, bizare, pîntre cari șerpuieste un pîraiaș. Pentru singurătatea și înfățișarea ei sîlbatică, în popor este credința, că pîntre stîncile aceste își au sălașul duhurile necurate.

În lăuntru văii, pe țermul drept al pîrîului, se află în un pîrete de stîncă o peșteră, cu trei încăperi. În cea din fund este un basen cu apă, din care își are isvorul un pîrîu. Peștera se numește *Poarta lui Ionele*. Tradiția poporală povestește, că Ionele a fost un vajnic hoț de codru, care cu banda sa mi-ți lua la răfuială pe împilătorii muntenilor și miluia pe sîraci. El își avî aici locuința, unde peștera, numită după el, îi dădea adăpost și stîncile Ordîncușii îl scuteau de prigoniri.

În ținutul Scărișoarei se află muntele *Călineasa*, vestit pentru țergul ce se face aici. Acest țerg are asemenare cu țergul de fete din Găina, numai cît este mai puțin cercetat, ca acela. La țergul din Călineasa se adună păstorii din împrejurime și locuitorii de pe Someșuri, ear' de vînzare nu se află decît lîmă, dusă în țerg de Scărișoreni.

Dintre toate însă cea mai însemnată raritate a naturii este la Scărișoara *ghetarul*, care, după mărturisirea pricepătorilor, este cea mai măreață și mai frumoasă peșteră de ghiață, nu numai a Ardealului, dar' a întregii împărății austriace.

Ghetarul dela Scărișoara se află pe teritoriul Gârdei de jos, în partea de cătră mează-noapte, nu departe de cele din urmă case ale comunei. Mergând pe o potecă de munte călătorul sosește la marginea unei uriașe afundături, de formă rotunjoară și cu un diametru cam de 60 m. În această afundătură se află ghetarul. Ea e formată de păreți înalți, stâncoși și aproape verticali și numai înspre răsărit are o deschizătură, în forma unei terase piezișe și cam prăpăstioasă, pe unde ne putem coborî pe trepte de trunchiuri în interiorul ei. Păreții sînt acoperiți în parte cu muschiu, ear' sus pe margini jur împrejur este o pădure puternică de brădet. Verdeța păreților și a pădurei contrastează cu albul zăpezei, ce strălucește jos, în adâncime.

Afundătura și regiunea împrejmuitoare se aseamănă mult cu valea *Maçocha* din Moravia, numai căt afundătura are estensiune mai mică, ca aceea; ea este de o înfățișare sălbatică, înfărătoare, mai cu seamă dacă ne coborim în adâncime, unde aflăm un aer rece, nepretinos, cum este și împrejurimea. Coborîndu-ne jos dăm chiar și în zilele de vară cele mai calde de zăpadă, amestecată cu fărîmături de stânci, cu trunchiuri și crengi de arbori, pe cari viforele le aruncă de vale.

Înspre jos afundătura se strîmtează în forma unei uriașe pânii (tolcer) și în partea de cătră apus, în un părete de stâncă vertical zărim gura ghetarului, în formă triunghiulară.

Intrând în lăuntru ne aflăm în o uriașă anticameră, de formă rotundă și cu un diametru cam de 50 m. Pe jos pământul este acoperit cu ghiață, ear' păreții de peatră văroasă sînt împodobiți ici-colea cu frumoase cristale de ghiață. În două locuri se află ridicături sau mici mobile de ghiață, dintre cari una se termină în două.

Din anticameră peștera se rămurește în două direcțiuni. În stînga se deschide o prăpastie grozavă, ale cărei adâncimi nu ne sînt cunoscute cu siguritate. În toamna anului 1858 un forestier (Kulmer) a pătruns în ea pe scări până la o adâncime de 50 de stîngini, fără a-i da de fund; ea este un uriaș ghetar, avînd după părerea forestierului numit o adâncime de vre-o 200 m. Aceasta însă este numai o calculație aproximativă.

Despre adâncimea prăpastiei ne putem face o închipuire aruncînd în ea o peatră sau o bucată de ghiață. După observații esacte abia la 14 secunde sosește la noi sunetul cauzat de căderea obiectului aruncat; sunetul se preface în o detunătură puternică, care se repetează de câteva ori, perzîndu-se apoi în tăcerea tainică a adâncimii.

Dela intrare spre dreapta peștera se continuă în un coridor, care are o lungime de peste 50 m. și ne conduce în despărțimentul cel din urmă al ghetarului. Coridorul este mai jos așezat decât anticamera, așa că trebuie să coborîm pe scări tăiate în ghiață; el ne ofere o priveliște feerică. Padimentul este de ghiață, ear' păreții și tavanul sînt cu totul acoperiți cu cristale, formînd ghirlande, ciucuri și buchete de flori de ghiață, în diferite forme. La lumina torțelor cristalele dau o strălucire feerică, înfășoșându-ne toate colorile curcubeului și prezentându-ne una dintre cele mai fărîmecătoare priveliști. Cristalele se formează din vaporii, cari se așează pe păreții reci și îngheață acolo: un proces asemenea aceluia, prin care se formează iarna pe geamuri florile de ghiață. (Va urma.)

CRONICĂ.

Administratorul tractului gr.-or. al Alba-Iuliei. Administratorul tractului gr.-or. al Alba-Iuliei, dl protopresbiter din Abrud P. Popoviciu a fost dispensat de această sarcină și consistorul arhiepiscopalesc din Sibiu a denumit de nou administrator pe vrednicul paroh din Alba-Iulia-Maior, domnul *Florian Rusan*.

Not preoți români gr.-or. Zilele acestea, Exc. Sa Metropolitul Miron a chirotonit intru preoți pe domnii George Modran ales preot în Poplăca (lângă Sibiu) și Avram G'ava, care va deveni preot în Dealul-mare (Geoagiu).

Daruri bisericești frumoase. Primim următoarele: Fiii bisericești gr.-or. rom. din Certege: Nicolae Cothișel, primar, Dumitru Trifa, proprietar, au înfrumusețat biserica cu un tetrapod în valoare de 100 fl. și Sofia Cothișel născ. Dandea prin solvirea sumei de 10 fl. pentru repararea icoanelor vechi; pentru cari daruri poporul și pe calea aceasta exprimă mulțumită maritimilor donatori, dorind ca Dumnezeu să le răsplătească fapta creștinească și să le lungească firul vieții mulți ani. Certege, la 10 Martie 1898. *Constantin Cothișel* preot gr.-or. român.

Învătător brav. Ziarele ungurești înjură pe învățătorul român din Saravale (Turontal) *Simion Andron*, că n'a voit să sîrbeze la 15 Martie cu Ungurii, ci și-a văzut de școală și datorințele sale. Asta-i face cinste!

Mulțumită. Primim următoarea mulțumită spre publicare: În scopul zidirii unei biserice în comuna noastră *Cămpuri-Surduc*, Prea Sfinția Sa preabunul Părinte *Gherasim*, episcop al Argeșului, s'a îndurat și ne-a ajutat cu suma de 100 lei. Pentru această faptă, primească Prea milostivul Părinte cea mai omagială a noastră mulțumită. Atotputernicul D-zeu lungească firul vieții Prea Sfinției Sale, pentru care noi nelcetat ne vom ruga. Cămpeni-Surduc, la 4/16 Martie 1898. *Ioan Budoiu*, preot. *Longiu Popa*, notar.

„Revoluția” din Alămor. Primim următoarele: „De când cu cazul lui *George Florea*, care în stare de beție a aruncat în cărcimă niște vorbe unor Ungurași, și s'a alarmat întregă gendarmeria din jur, acum, ziua-noaptea avem „norocire” de gendarmi. Ei umblă noaptea prin curțile și grădinile oamenilor, ba și-au văzut oamenii cum umblau noaptea, căutînd prin gropi și părauē. Ei cred, că în fiecare tufă, sub fiecare buriană stau ascunși revoluționari valahi”.

Ungurii din Alămor. Cu datul 19 Martie primim din Alămor următoarele: Duminecă, în 13 Martie n. la biserica reformată din loc s'a întîmplat scandal. Parochia reformată e vacantă încă din vara aului trecut. Murind vechiul pastor afacerile preoțești le îndeplinește învățătorul de stat *Szilágy József*, un Ungur ca toți Ungurii. Pe când acesta cânta mai îngâmfat, intră în biserică un Ungur beat, *Beregnyéri János* și în loc să zică „Doamne ajută”, se adresează cu înjurături cătră cei prezenți. Incepe apoi a cânta

și el, de credeai că se află lângă butea cu vinars în cărcimă, ear' nu în biserică. Dascălul provocă pe ceilalți oameni să-l scoată afară; dar' și-au găsit omul cu *János*. Nime n'a avut curajul să se atingă de el. Și s'a continuat scandalul până-ce nu a eșit el de bunăvoia.

— Marti, în 15 Martie, ziua „libertății ungurești” au sîrbat-o și Ungurii noștri din Alămor. Învătătorul de stat a mers cu copiii de școală la biserică, purtînd stindard unguresc în frunte. De acolo s'au refors ear' la școală. Durere, că printre copii am văzut și băieții unor Români, și încă ai unor oameni inteligenți. Au invitat Ungurii și pe unii Români ca să iee parte la sîrbare, dar' li-s'a răspuns că 15 Martie e ziua lor; noi vom sîrba ziua libertății la 3/15 Maiu.

Gimnasiu de stat în Turda. Ministrul de culte a anunțat autoritățile comitatense din *Turda*, că vrea să prefacă școala civilă de stat în gimnasiu cu patru clase. Directorul suprem din Cluj, *Kuncz Elek* a fost exmis de ministrul, ca comisar guvernial, ca să pertracteze cu cei interesați în privința înființării noului centru de cultură maghiară.

Constatăm, că după legea de naționalități gimnasiul ce ar fi să se înființeze în *Turda* ar trebui să fie românesc.

Băi de aur din Ardeal — cumpărate de Englezi. Una dintre cele mai mari însoțiri ale pieței de băi de aur din Londra, „Exploration Company”, a cumpărat în vremea din urmă mai multe băi de aur din Ardeal. O parte însemnată a minelor de aur dela *Criscior* (com. Hunedoarei) sînt în proprietatea acestei societăți, astfel *Cireasa*, *Valea-Arsului*, *St.-George*, *Paltin*, etc.

Un filantrop. Ieri a fost înmormîntat în *Sebeșul-săsesc* un vrednic măiestru cojocar, *Grig. Forro* alias *Fara*. Răposatul a lăsat „Asociațiunii” prin testament 8000 fl., din care să se dea stipendii mai ales băieților ce se aplică la măiestrie.

Emigrarea Săcuilor. Lui *P. Naplé* și se scrie din *Odorheiu*, că emigrarea Săcuilor în România ia proporțiuni tot mai mari. Numai din comitatul *Odorheului* s'au dat anul trecut 1365 de pasuri, cu 314 mai multe ca anul trecut.

Statistica aceasta — scrie corespondentul — este cu atât mai tristă, cu cât Săcii trecînd în România, încet pe încetul își uită limba și se fac Români. — Ei, ce să le faci, dacă acolo le este mai bine, ca în Ardeal, unde sînt hrăniți cu răbdări.... șoviniste.

Biserică arsă. Foile din România vestesc, că Dumineca trecută biserica din cătunul *Sărățeni* (țințor de comuna *Schineni* (județul *Tutova*) a fost nimicită de flăcări, pe când se ținea slujba. Focul a luat naștere dela cuptorul din altarul bisericești. Toți locuitorii din sat au venit în ajutor; totuși biserica a ars până la pământ. Locuitorul *Stefan Dănilă*, un bătrîn în vîrstă de peste 70 de ani, când a auzit că biserica satului arde, a fost atât de viu mișcat, încât a căzut și a murit pe dată.

Slujbașii unguri. Din *Veciu* (valesa Murșului) ni-se scrie, că vrednicul Român *Nicolae Zidar* și alți câțiva oameni de acolo, sânt prizoniți de notar și antistia comunală până azi, având mânia pe ei că s'au dus la procesul *Memorandului* în Cluj. Primar în *Veciu* e *Ilyés Istvány* și notar *Mark Isidor*. Vre-o 10 oameni au voit să-și iee drept de pescuit, având locuri pe lângă Murș, dar antistia nu le-a dat, sub cuvânt că „dreptul e al domnilor”. Numai cu rugare la ministru au ajuns să-și capete dreptul. Dar au fost și mai departe prizoniți. Oamenii au luat în arândă rozoarele, antistia a zis, că agită poporul, au chemat pe Zidar la primărie, unde l-au sucit cu întrebări și notarul îl amenința, când de când să-l palmuiască, apoi i-au făcut perchisiție acasă, aflând niște cărți și portretul lui Iancu, pe cari le-au luat. Cercetarea e în curgere. — Eată isprăvi de-ale slujbașilor unguri!!

Sânt iubiți.... Ziarele maghiare sânt cătrânite foc, că în Zagrabia s'a comis un nou „atentat” contra... maghiarismului. *Cuțile de postă, pe cari se afla emblema maghiard, au fost adrobite și mânjite.* — Tot semn de iubire!!

Casuri de moarte și inmormântări. Din *Chiherul-inf.* ni-se scrie:

Azi, în 12 Martie a. c., pretrecurăm la mormânt pe fratele nostru preot gr.-or. *Gavrilă Mateiu* din *Nadoșa-română* în vîrstă de 74 ani, al preoției sale 50 ani, al văduviei 34 ani, rămânând 5 prunci, dintre cari 2 sânt încă neagezați. Au luat parte parochul *Nic. Mateiu* din *Chiherul-superior*, *Zaharie Mateiu* par. gr.-or. al *Urișului-superior*, *Basilii Seridon* al *Serbeniului*, *Aurel Dumbrava* al *Zsabicului*, *Valeriu Popescu* al *Becei-maghiare*, *Nicolae Radu* cooperator în *Săcelul-român* și eu subscrisul, apoi mai mulți învățători, notari, și alți inteligenți și mulțime de rudeni și mult popor. Parochul *Vasile Duma* din *Jabenita* a descris frumos viața preotului răposat și numeroasa-i familie, meritele sale cu ridicarea bisericeii, școlăii, etc.

Jeremie Pop de Harșan, paroch.

— Duminecă, în 22 Februarie a. c., a avut loc în comuna *Cârpa* inmormântarea răposatei în Domnul yed. *Solomia Ursulescu*. Răposata a fost fiica preotului din *Delinești Nicolae Păcurariu*. A fost căsătorită în comuna *Poiana* lângă *Caransebeș* după fiul vestitului *Vasa Ursulescu*, proprietar, — cu numele *Iova*. Dar fericita căsătorie nu ținu mult, căci în scurt timp moartea îi răpi soțul rămărând cu trei orfani, un prunc cu numele *Ioan* și două fete, *Maria* și *Rusanda*. Cu toate aceste văduva își crescă cu îngrijire copiii, dându-i la școală. Ficiorul răposă nu de mult, ear' fetele trăesc, măritate: *Maria* după preotul *Nicolae Usunescu*, din *Cârpa*, ear' *Rusanda* după harnicul învățător *Iuliu Ioanovicu* din comuna *Jena*. La săvîrsirea actului de inmormântare au luat parte d-nii preoți *Romul Tinea* cu inv. *Fiat* din *Buchiniu*, *Ilie Popovicu* cu inv. *Stoichescu* din *Petrosnița*, *Nicolae Cojocariu* cu inv. *Cepocian* din *Bolvasnița*, preotul *Florea Cioloca* din *Poiana*, preotul *Mărtin Vernichescu* din *Verciorova* și inv. *Zaharie Găbriel* din loc. Afară de aceea a venit și corul vocal bis. din comuna *Jena*, executând cântările funebrele, afară de aceasta o mulțime mare de popor, chiar și din comunele învecinate, semn că răposata a fost prețuită de toți.

Vieța lui Ștefan-cel-Mare. Vestim cu plăcere, că frumoasa descriere a vieței lui *Ștefan-cel-Mare*, scrisă și publicată în *Foia Poporului* de harnicul învățător, d-nul *George Cătană*, din *Valeadieni*, va eși în curând în broșură. Ea va fi o carte foarte bună cu deosebire pentru tinerimea școlară, învățători și alți cărturari.

„Uniunea” Ardealului. Tinerimea universitară din Cluj a hotărît, ca la 29 Martie n. să sërbeze cu mare pompă aniversarea a 50-a a proclamării „uniunii”, făcută la Cluj în mijlocul unei sëlbatice furti. Vor lua parte trimișii tinerimei din *Pesta* și dela toate academiile. — Vom vedea earăși un mare tãmbălău și mai multe ferești sparte spre gloria „uniunii”.

„Singurul oraș nepatriotic”... Sub titlul acesta îndurerat, ziarul *Magyarország* (nrul dela 3/15 Martie) se plãnge în următorul chip împotriva orașului *Fiume*: „Acest oraș al națiunii Maghiare (!? Red.) susținut cu multă cheltuială, a decăzut până acolo, încât autoritățile au oprit tututor patrioților de bun simț sërbitoarea de azi. În *Fiume* s'au înțeles cam 70—80 de deregători, că dacă pe cale publică nu e iertat să sërbeze ziua de 15 Martie, cel puțin prin o cină modestă să sërbeze amintirea marelui zile. Acest plan al lor a ajuns la cunoștința mai marilor, cari pe scurt li-au adus la cunoștință, că dacă vor sërba, vor fi numai decăt dați afară din post”.

Ministeriile în Austria. Sub domnia de 50 de ani a Monarchului *Francisc Iosif*, *Austria* are până acum al 20-lea ministru. Mai puțin au durat ministeriile *Holzgethan* 26 zile; *Dolbhoff* 2 luni, 23 zile; *Gautsch* 3 luni, 5 zile; *Kielmansegg* 3 luni, 13 zile; *Beust* 4 luni; *Stremayr* 6 luni; *Potocki* 9 luni, 23 zile.

Fasiunile în cauza echivalentului. La 31 Martie st. n. expiră terminul pentru prezentarea fasiunilor în cauza aruncului echivalentului. Usufructuarul, care întrelasă a presenta coala de fasiune până la terminul arătat, se va pedepsi în bani cu întreagă competența de pe un an; ear' dacă în fasiune nu se arată corect venitul, vinovatul deosemena se pedepsește în bani, care pedepsă, după împrejurări, poate să fie și până la 500 fl.

Earăși duel mortal. La 17 l. c. a avut loc un duel cu sabia între tinerii de bună speranță pentru *Israelul* patriotic: *Klein Izidor*, jurist, și *Kolener Béla*, comerciant, ambii din *Lozoncz*. În duel *Klein* a tăiat lui *Kolener* 3 coaste și l-a străpuns până la plumăni. În urma acestei grave rane a murit în aceeași zi. *Klein* asemenea a primit o rană gravă, care l-a pus la pat. Causa duelului? — S'au insultat reciproc cu prilejul banchetului dat la 15 Martie, întru amintirea marelui zile....

Curți cu jurați în — Rusia. *Foia* oficială rusească *Regierungsbote* a publicat zilele acestea un ucaz al Țarului, care ordonă, ca în guvernamentele *Olanet*, *Astrahan*, *Orenburg* și *Ufu* să fie introduse curțile cu jurați. Deodată cu publicarea acestui ucaz, ministrul de justiție face cunoscut, că amintitele patru

guvernamente vor primi cât de curând și constitutie provincială. Se zice, că Țarul va sãtinde regimul liberal asupra întregii Rusii europene. Foile rusești primesc cu bucurie introducerea acestor reforme liberale.

Învățător la școala de aplicație. Prea Sfinția Sa Domnul Episcop *Nicolae Popea*, în urmarea decizului ven. consistor diecesan, a denumit în 14 Febr. a. c. de învățător la școala de aplicație dela institutul pedagogic din *Caransebeș*, pe dl învățător *Maxim Dalea-Dontu*. Dalea este născut în comuna *Tërnova*, în comuna aceea unde avem atâția tineri talentați.

Avis!

„Foaia Poporului” pe așteptare.

Luând în seamă lipsa de bani din anul acesta, în urma căreia unii din cetitori ne-au cerut „Foaia Poporului” pe credit și de altă parte voină, ca iubiții nostri țărani să aibă ce ceti, am hotărît să dăm anul acesta „Foaia Poporului” și pe așteptare, până la secere sau cel mult până la toamnă.

Aceia, cari ar voi să aibă astfel „Foaia” sânt rugați a ne înștiința, obligându-se a plăti abonamentul la unul din cele două termene, amintite mai sus.

Scrisoarea, prin care să deobligă la plată trebuie să fie făcută de preotul sau învățătorul local, pe cari li rugăm a-și da părerea privitoare la cei-ce vreau să aibă „Foaia Poporului” pe credit.

Cererile au să se adreseze subscrisei administrații.

Administrațiunea

„Foi Poporului”

R Î S.

Groful păcălit.

Un Țigan a intrat odată în grădina unui grof, de sigur că nu ca să se preumbe, dar fu prins și dus înaintea grofului. Acesta apucă pe Țigan de mână și cu băta ce o avea începă a-i măsura coastele. Vezând Țiganul că nu-i glumă zise:

— Ho, ho, *Maria Ta*, asta nu-i bine, pe la noi nu se bate așa.

— Dar cum?

— Țin băta cu amândouă mâinile. Groful făcū așa, dar atunci nefiind finut Țiganul își arătă calcăiele și scdăpă.

Impărt. de *Marica*, inv.

POSTA REDACTIEI.

P. S. M. Nu se poate publica.

N. M. în Seb.-inf. Poesia e slabă; adună mai bine poesii din popor, cum se cântă la joc, la gețetoare etc.

Româniașii, în Seliște. Întârziat pentru nrul acesta. În nrul viitor urmează. Mulțumită.

Pentru redacție și editură responsabil: *Andrei Baltes*. Proprietar: Pentru „Tipografia” societate pe acțiun: *V. H. Dressnandt*.

Călinarul săptămânei.

Zilele	Călinarul vechiu	Călin. nou	Soarele
	Dum. 4-a in Post, gl. 8, sft. 8.		răs. ap.
Dum.	15 Mc. Agapie	27 Rupert	5 49 6 11
Luni	16 Mc. Sabin	28 Malcu	5 47 6 18
Marti	17 Preacuv. Alexie	29 Eustasiu	5 45 6 15
Merc.	18 P. Chiril. Arch. Iers.	30 Cuirin	5 44 6 16
Joi	19 M. Hris. și Darie	31 Balbina	5 42 6 18
Vineri	20 PP.uciși in M.S.Sava	1 Apr. Hugo	5 41 6 19
Sâmb.	21 Cuv. P. Iacob	2 Paula	5 40 6 20

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Mercuri, 18 Martie: Hașfalău, Poiana-sărată, Rușii-munți (Maros-oroszfalu), Săsciori.
Joi, 19 Martie: Oșorhei.
Vineri, 20 Martie: Basna, Eted, Marcod (6 zile premergătoare tirg de oi), Ocna-Sibiului, Petrifalău, (comit. B-Năsăud).
Sâmbătă, 21 Martie: Blaj, Cernatul-infer., Georgio-Sân-Miclăuș.
Duminică, 22 Martie: Mada.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatose sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

O sută
de mii de familii
beau cu
predilectie zilnic

Vivat Sibiensis

Kathreiner
cafeaua de maltă Kneipp

Libera de substanțele stricacioase sănătății ale cafelei de boabe, Kathreiner cafeaua de maltă Kneipp are totuși aroma și plăcutul gust al aceleia. Provocătoare de apărut, ușor mistuibilă, Kathreiner cafeaua de maltă Kneipp s'a dovedit deja de ani ca deopotrivă pentru adulți ca și pentru copii. Excelent adăos la cafeaua de boabe, precum și cel mai recomandabil înlocuitor al aceleia. Din punct de vedere al sănătății și al economiei veritabilul „Kathreiner“ n'ar trebui să lipsească din nici o casă san familie.

A se păzi de imitațiunile mai puțin valoroase.

[6] 7-12

Cele mai mult recomandate în timpul din urmă și de specialiști aprobate mijloace pentru înfrumșetarea tein-ului și cultivarea pielei sunt:

Săpunul-Margit
Crème-
Poudra-

inventate de chemical Földes Kelemen. Aceste preparate, absolut nesticacioase și folosite împreună dau feței, gâtului, brațelor și mânilor o culoare frumoasă, delătură roșeața din față și brațe, petele de vară, buburuzii, negri, etc.

[889] 2-

Unicul deposit în Sibiu:

Parfumeria Meltzer, strada Cisnădiei, (edificiul comandai de corp)

și

Fabrica de săpun și lumini Daniel Meltzer jun.,

strada Gușteriței nr. 25.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

sau apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“

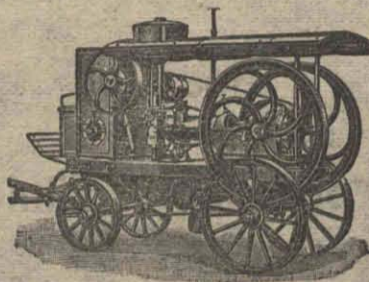
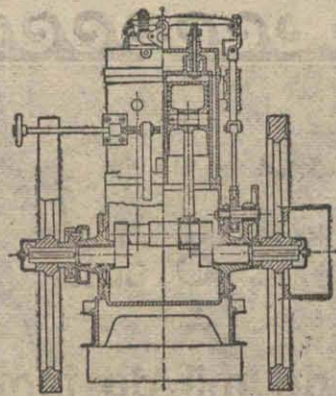
Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Noue și perfecționate

Motore de Benzin & Petroleu

stabile și mobile, spre scopuri industriale ori economice, fabricate ale firmei

Ganz & Comp., Budapesta,

liferează reprezentantul

Andrei Rieger,

prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer.

Sibiu.

[719] 4-6

!!Lista prețurilor gratis și franco!!

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țeara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului

[624] 5-42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefacătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiiului.

Pentru cei-ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei“ este expusă pentru comercianții din afară o colecțiune de mostre de săpunuri dela Orlat.

4 medalii de aur, 18 de argint, 30 diplome de onoare și de recunoștință.

Fluid de restituțiune

al lui Kwizda,
apă de spălat pentru cai, cu privilegiu ces. și reg.

Prețul unei butelii 1 fl. 40 cr. v. a.

Folosită de 35 de ani în grajduriile de curte princiare, în grajdurile mai mari militare și civile, pentru întărire înainte și restituire după strapațe mari, la scrintituri, întepenirea vineilor etc. face capabil calul la prestațiuni excelente în training.

Veritabilă numai cu marca de scutire de mai sus, se află în toate apotecile și drogueriile Austro-Ungariei. [1182] 36-40

Deposit principal

FRANZ JOH. KWIZDA,

furnisor de curte ces. și reg. și reg. român.

Apotecar de cerc, Korneuburg, lângă Viena.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călindarul „Lumea ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.